

men jeg kvitterer for, at fru Margrete Auken mener, jeg har forstået, hvad hun sagde.

Frank Aaen (EL):

Der er ikke nogen fornuftige argumenter, er jeg nødt til at sige også efter at have hørt debatten, for, at enlige ikke skal have mulighed for at få børn, og det sker jo allerede i dag i stor udstrækning. Det vil også ske fremover, uanset om dette lovforslag bliver vedtaget eller ikke, men forslaget muliggør, at alle kvinder, der ikke blive gravide ved naturmetoden, kan komme i behandling.

Om nogle af de argumenter, der nogle gange bruges, vil vi sige – og det er det, der ligger i den eksisterende lov – at det er ikke samfundets opgave f.eks. at presse homoseksuelle til at leve i heteroseksuelle forhold bare for at kunne få børn. Det kan ikke være en samfundsmæssig opgave.

Der er en lang række sundhedspolitiske argumenter for, at enlige og lesbiske skal have adgang til kunstig befrugtning, f.eks. spørgsmålet om udbredelse af aids. Jeg synes også, man skal notere sig, at den nugældende lovgivning ikke forhindrer kunstig befrugtning af enlige, lesbiske kvinder. Man kan ikke kontrollere, hvordan børn undfanges, og det betyder, at den manglende mulighed for lovlig kunstig befrugtning kriminaliserer en bestemt gruppe kvinder, og det giver nye muligheder for kvaksalveri, når uautoriserede personer overtager sædleverancer og insemination.

Det kan heller ikke udelukkes, at en række sundhedspersoner af moralske grunde vil gennemføre behandling i strid med loven. Jeg synes ikke, man skal fremme en sådan udvikling, og det er i øvrigt forventeligt, at hvis loven ikke laves om, vil vi opleve en øget trafik af folk, der tager til udlandet for at få en behandling, som vi så det i sin tid, da det var ulovligt at få abort.

Der er altså kort sagt efter vores opfattelse mange gode grunde til at støtte dette forslag, og jeg kan oplyse, at det vil hele Enhedslistens gruppe gøre, når det kommer til afstemning.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiets folketingsgruppe er frit stillet i dette spørgsmål, og jeg taler derfor på egne vegne.

Da forslaget til lov om kunstig befrugtning blev vedtaget sidste år, så vi jo alle, at der var et hav af ændringsforslag, både ved anden- og

tredjebehandlingen. Jeg er ret overbevist om, at på et eller andet tidspunkt, mens vi sad og stemte om alle disse mellem 30 og 40 ændringsforslag både ved anden- og tredjebehandlingen, sprang kæden af. Det så vi ved andenbehandlingen. Det var nødvendigt med en ny udvalgsbehandling, det var nødvendigt med nye ændringsforslag, og jeg er såmænd sikker på, at hvis der havde været en fjerdebehandling af forslaget, havde vi fået et tilsvarende antal ændringsforslag en gang til.

Det var et vanskeligt spørgsmål, og jeg er ret overbevist om, at det resultat, afstemningerne om ændringsforslagene gav, var meget tvivlsomt set i forhold til det samlede folketingsflertals ønsker for loven. Derfor tror jeg, det var en fejl, at loven kom til at se ud, som den gjorde.

Jeg tror, det er en fejl, at kunstig befrugtning ved insemination gerne må foretages af alle mulige mennesker her i samfundet, bare ikke af læger. De eneste, der ikke må foretage det, er læger – de eneste, som reelt har forstand på de ting, er altså de eneste, som ikke må foretage det. Det er en fejl, som skal rettes, og det bliver den med forslaget her.

Så er der de etiske og moralske aspekter, som vi også diskuterede i sin tid. For mig at se er der ingen tvivl om, at staten ikke skal diktere levevis og valg af familiemønster, og når staten tilbyder en ydelse, skal den tilbydes alle, uanset hvilken familietype man har valgt at leve i.

Vi kan jo godt blive enige om, at det helt optimale og rosenrøde er en far og en mor, der begge elsker deres børn og giver dem en god opvækst, osv. osv.; men det er altså ikke alle, der er heteroseksuelle. Vi ved godt, at sådan er det. Der er nogle mennesker, som har det bedst med at være homoseksuelle, og de mennesker skal efter min opfattelse ikke afskæres fra de muligheder, andre borgere har. For mig at se er det vigtige, når vi taler om moral og etik, at barnet er ønsket, at barnet er velkomment og får en god opvækst.

Som det er blevet nævnt fra flere ordføreres side, og som jeg også vil nævne, har undersøgelser med tydelighed vist, at børn, der er opvokset i lesbiske parforhold, klarer sig ganske godt. Hvis man vil prøve at lave lakmusprøven og sige det modsatte, kan man jo prøve at kigge lidt i statistikkerne og se på, hvor mange børn der bliver tvangsfjernet fra heteroseksuelle forældre set i forhold til antallet af tvangsfjernede børn fra lesbiske par. Så vidt jeg ved, har man ikke set nogen eksempler på, at